

GUNNAR EKELÖF

ABSENTIA ANIMI

Om hösten
 Om hösten när man tar avsked
 Om hösten när alla grindar står öppna
 mot meningslösa hagar
 där överkliga svampar ruttnar
 och vattenfyllda hjulspår är på väg
 till intet, och en snigel är på väg
 en trasig fjäril är på väg
 till intet, som är en avblommad ros
 den minsta och fulaste. Och harkrankarna, de
 dumma djävlar
 skörbenta, rusiga i lampans sken om kvällen
 och lampan själv som susar tynande
 om ljusets intiga hav, tankens polarhav
 i långa böljor
 tyst frasande skum
 av serier dividerade med serier
 ur intet genom intet till intet
 sats motsats slutsats abrasax abraxas Sats
 (som ljudet av en symaskin)
 Och spindlarna spinner i tysta natten sitt nät
 och syrsorna filar
 Meningslöst.
 Overkligt. Meningslöst.

Om hösten

Det prasslar i min dikt
 Ord gör sin tjänst och ligger där
 Damm faller över dem, damm eller dagg
 tills vinden virvlar upp och lägger ner (dem)
 (och) Annorstädes
 den som partout skall söka meningen med allt
 för längesen har insett
 att meningen med prasslandet är prasslandet
 som i sig självt är någonting helt annat
 än våta gummistövlar genom löv
 tankspridda fotsteg genom parkens matta
 av löv, kärvänligt klistrande
 vid våta gummistövlar, tankspridda steg
 Du irrar dig, förrirrar dig
 Ha inte så bråttom
 Dröj ett tag
 Vänta
 Om hösten när
 Om hösten när alla grindar
 då händer det att i den sista sneda strålen
 efter ett dagsregn
 med långa pauser tvekande
 som ertappad
 en överbliven koltrast sjunger i en trädtopp
 för ingenting, för strupens skull. Du ser
 hans trädtopp stå mot himlens bleka fond
 invid ett ensamt moln. Och molnet simmar
 i färdig ro men också liksom överblivet, hors
 saison
 och till sitt väsen längesedan annorstädes
 och i sig självt (som sången) redan någonting
 annat än
 färdig ro
 Meningslöst. Overkligt.
 Meningslöst. Jag
 sjunger sitter här
 om himlen om ett moln

Jag önskar mig ingenting mer
 Jag önskar mig långt långt bort
 Jag är långt bort (bland kvällens ekon)
 Jag är här
 Sats motsats abrasax
 Du också jag

O långt långt bort
 där simmar i ljusa himlen
 över en trädtopp ett moln
 i lycklig omedvetenhet!
 O djupt ner i mig
 där speglas från ögats yta
 i lycklig halvmedvetenhet
 en bild av ett moln!
 Det är inte detta som är
 Det är någonting annat
 Det finns i detta som är
 men är inte detta som är
 Det är någonting annat
 O långt långt bort
 i det som är bortom
 finns någonting nära!
 O djupt nere i mig
 i det som är nära
 finns någonting bortom
 någonting bortomnära
 i det som är hitomfjärran
 någonting varken eller
 i det som är antingen eller:
 varken moln eller bild
 eller bild eller bild
 eller moln eller moln
 eller jag eller mig
 men någonting annat!

Det enda som finns
 är någonting annat!
 Det enda som finns
 i detta som finns
 är det som i detta
 är någonting annat!
 O själens vaggsång
 sången om någonting annat!

O
 non sens
 non sentiens non
 dissentiens
 indesinenter
 terque quaterque
 pluries
 vox
 vel abracadabra

Abraxas abrasax

Sats motsats slutsats som blir sats igen
 Meningslöst.
 Overkligt. Meningslöst.

Och spindlarna spinner i tysta natten sitt nät
 och syrsorna filar

Om hösten